

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρχαιολογικά

Εἰς τὰς πρότινος ἐνεργηθείσας ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀργαίου ἀνασκαφῆς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Ι. Κοφινιώτου, ἀνεκάλυψεν οὗτος εἰς βάθος ἐξ μέτρων δέκα ὀκτὼ ἀγνώστους μέχρι τοῦδε βραβμίδας, λιλαξευμένας ἐπὶ τοῦ ἐπικλινούδς μέρους τῆς Δαρίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία εἶναι ἐξεργασμένη ἐν εἶδει ἔδρας, προωρισμένης διὰ τοὺς ἐπιφανῆ ἀξιώματα κατέγοντας. Μετὰ ταύτας τῆς βραβμίδας ἀνεῦρε τὴν ὀρχήστραν τοῦ θεάτρου, διήκονταν μέχρι 15 μέτρων. Μεταξὺ ὅμως τῆς ὀρχήστρας καὶ τῆς τελευταίας βραβμίδος ὑψοῦται τοίχος ῥωμαϊκῶν χρόνων. Μετὰ τὴν ὀρχήστραν εὐρέθη ἡ ῥωμαϊκὴ σκηρνή, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπεστρωμένον δι' ἐρυθρῶν πλακῶν. Αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τοίχων κατεσκευασμένων ἐκ λίθων ληφθέντων ἐξ ἀρχαίου τινὸς οἰκοδομήματος. Μετὰ ταῦτα ἀνεῦρε τὴν ἑλληνικὴν σκηρνήν, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τοίχων, ἐκ πωρῶν μεγάλων λίθων κατεσκευασμένων. Πρὸς μεσημβρίαν δὲ τοῦ θεάτρου ἀνευρέθησαν τοίχοι, διήκοντες πρὸς διαφόρους διευθύνσεις ἀνήκοντες εἰς τὴν πόρον. Ὀλίγω δὲ περαιτέρω τοῦτου ἀνεκλύθη τὸ ὑδαγωγεῖον τοῦ θεάτρου. Εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἄκρα τῶν τοίχων τῆς ῥωμαϊκῆς σκηρῆς ὑπάρχουσι βράχθρα βαθύτατα, διὰ τῶν ὁποίων ἴσως ἐκκινῶνται οἱ ὑποκριταὶ ὑπογεῖως μετὰ τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας. Ἐκτὸς τούτων ἀνευρέθησαν καὶ τεμάχια μαρμάρουνα πτυχῶν ἀγάλματος τινος, βᾶθρον ἐκ λίθου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου περισώθησαν οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ἀγάλματος, τεμάχιον κεράμου κέρον μιανδρῶν, βράχθρα πλῆματα, συντόμματα ἀγγείων κεραμωτισμένων, εἰκοσι τρία νομίσματα διαφόρων χρόνων καὶ ἐπιγραφὴ ῥωμαϊκῆ φέρουσα τὸ ὄνομα «Υπερμήστρα». Ταῦτα πάντα κατ' ἀνακρίωσιν τοῦ κ. Κοφινιώτου ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐτικσίᾳ.

Φιλολογικά

Μετὰ τινος ἡμέρας ἐκδίδεται γαλλιστὶ ἅμα καὶ ἑλληνιστὶ ἐν Παρισίῳ ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικῶ καταστήματος Διδῶ καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας» ὁ «Λοκρῆς Λάρα», τὸ γνωστὸν διήγημα τοῦ κ. Βικέλα μετὰ 70 εἰκόνων, αἱ ἐπιλοτεχνήσεν ὁ Ἕλληρ ζωγράφος κ. Ράλλης. Ταῦτην θὰ ἐπακολουθήσῃ ὁμοίᾳ ἐκδοτὶς εἰκονογραφημένη καὶ ἄλλων διηγημάτων τοῦ κ. Δ. Βικέλα, ὧν τῆς εἰκόνας θὰ ἐκτελέσωσιν οἱ ἄριστοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ζαπτείου μεγάρου ἡ ἔκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Φιλαδέφειου ποιητικῶ ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ εἰτηγητοῦ κ. Α. Βλάχου. Κατὰ ταύτην οἱ κριταὶ ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν εἰκοσιενέα ποιητικῶν συλλογῶν ἔκριναν πρωτεύουσαν τὴν ἐπ' ἄρχαρον ἐπὶν Ἑλλάσῃ. ἦν καὶ ἐβράβευσαν, ἀπένεμαν δὲ ἐπικινῶν εἰς τὸν Καθρέπτην τοῦ Πύργου,

τεθέντα λόγῳ ἀξίας ἀμέσως μετὰ τὴν βραβευθεῖσαν. Ἀποσφραγισθέντος τοῦ δελτίου, ἐγνώσθη ὅτι ποιητῆς τῆς θαλάσσης εἶνε ὁ κ. Νίκος Δαμιανὸς ἐκ Σύρου.

— Μετὰ φρασὶς τῆς ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» δημοσιευθεῖσας Ζοβίλιας τοῦ κ. Ψυχάρη ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Παρισινῇ «Nouvelle Revue».

Ἐπιδοτημονικά

Ὁ ἐν Παρισίῳ χημικὸς Βερτελῶ ἐπέδειξεν εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ νέον δεῖγμα ἀργύρου κίτρινου, τόσον ὠραίου τὴν ὄψιν, ὅστε δύναται πᾶς τις νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸν ἀντὶ χρυσοῦ. Ὁ ἄργυρος οὗτος κατασκευάζεται διὰ χημικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ κοινῶ ἀργύρου. Τοῦτον δ' ἀνεκάλυψεν ὁ ἐν Φιλαδέφειᾳ καθηγητῆς Curey Lea.

Ἐπανοῖα

Κατὰ τὴν τελευταίον ἐνεργηθεῖσαν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τοῦ Βερολίνου εὐρέθη ὅτι ἡ Γερμανικὴ πρωτεύουσα κατοικεῖτο τὴν 4 Ὀκτωβρίου ν. ὑπὸ 1,604.919 ψυχῶν.

— Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, τὸ φθινόπωρον, θά γείνη ἐν Φιλιππουπόλει ἡ πρώτη βουλγαρικὴ ἔκθεσις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου.

— Ἐσχάτως πάλιν εἰς τῶν περιφημῶν μεγάλων σκύλων τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου ἔσωσε παιδίον ἐκ βεβητοῦ θανάτου. Τὸ παιδίον τοῦτο, διετὲς μόλις, ἐπαίξει, καταλειφθὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς του παρὰ τὴν ὄχθην τάφρου βαθέος πλήρους ὕδατος, καὶ ὀλισθήσῃν ἔπεσεν ἐντός. Ὁ σκύλος, χωρὶς νὰ γάσῃ καίρῳν, ῥίπτεται εἰς τὸ ὕδωρ, ἀρπάζει τὸ παιδίον μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς προσοχῆς, τὸ σῶρει ἔξω καὶ τὸ φέρει ἀλλο-

ΒΙΡΧΩΒ

θες εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον.

— Ἡ μερὶς τῶν Τόρεων ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Λονδίῳ νέαν μεγάλην ἐφημερίδα, παρεμφερῆ πρὸς τὸν περιφημὸν ἀγγλικὸν Ἄρτον, τῆς ὁποίας ἡ κατὰ φύλλον τιμὴ θὰ εἶνε, ὅπως καὶ ἐκείνου, 3 δηνάρια, ἐνῶ ὅλων τῶν ἄλλων πρωϊνῶν φύλλων εἶνε 1 δηνάριον.

ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐνῶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐστίας κατὰ τὴν ὑπὸ πλείστον ἀναγνώστων αὐτῆς ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν ἐσκόπει νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ Μικρὰ Ζητήματα προσεχῶς, μία ἀναγνώστρια προλαμβάνει καὶ στέλλει τὴν κάτωθι ἐρώτησιν, εἰς ἣν ζητεῖ ἀπαντήσεις. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην υἱοθετοῦμεν ὡς πρῶτον μικρὸν ζήτημα καὶ παρακαλοῦμεν αἱ ἀπαντήσεις νὰ σταλῶσι μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐστίας. Εἰς ἐκ τῶν συντακτῶν ἡμῶν θὰ μελετήσῃ ταύτας καὶ ἡ κρίσις του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς α' Κυριακῆς τοῦ Δεκεμβρίου. Τὸ προβαλλόμενον ζήτημα εἶνε τὸ ἑξῆς:

Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ὅστις, ἐνῶ λέγει ὅτι τήκεται ἐξ ἐρώτος, δὲν ἀποφασίζει καὶ νὰ νυμφευθῇ;

Βεατρικὴ